

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/211/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205790
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112205790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj v právnej veci navrhovateľa I. G. Z., s.r.o., A. 5, N., IČO: 35724803 zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti odporkyni O. F., bytom S. XXX, N., štátnej občanke Slovenskej republiky, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporkyne I. Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42176778 zast. JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária, ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník a II. Občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268 zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, Stará Baštová 2, Košice, IČO: 35 569 298, o zaplatenie 3.267,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2014, č.k. 12C/60/2012-53, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo veci samej mení takto:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.444,64 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne za obdobie od 24.9.2009 do zaplatenia, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

II. Vo výrokoch o trovách konania rozsudok okresného súdu potvrdzuje .

III. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím čiastočne vyhovel návrhu a odporkyňu zaviazal k zaplateniu istiny 1.444,64 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne za obdobie od 1.8.2012 do zaplatenia. Samostatným výrokom návrh vo zvyšku zamietol a ďalšími výrokmi nepriznal účastníkom, vrátane vedľajších náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal dlhu z úveru, no za dôvodný považoval návrh iba v časti istiny poskytnutého úveru, pretože úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 o spotr. úveroch a úver bol preto bezúročný a bez poplatkov. Ohľadom úroku z omeškania okresný súd uviedol, že odporkyňa sa dostala do omeškania dňom 18.5.2009, a preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 ods. 2 OZ. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to do výroku o úroku z omeškania. Nesúhlasil s priznaním úroku z omeškania až od 1.8.2012 a vo výške 8,75 % ročne, pretože takto priznaný úrok a omeškania nezodpovedá vzniku omeškania od 18.5.2009, konštatovanom aj okresným súdom.

Odvolanie proti rozsudku podala aj odporkyňa, a to do vyhovujúceho výroku. Vyjadrila nesúhlas s obsahom dohody o splátkovom kalendári, ktorý podľa nej obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky

vrátane predĺženia premlčacej doby na 10 rokov. Mala zato, že splátkový kalendár je v rozpore s ust. § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázala tiež na to, že dodávateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, a že navrhovateľ sa bezdôvodne obohatil. Odporkyňa tvrdila, že právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil, a keďže dlh bol splatný 18.5.2009, bol návrh podaný až dňa 29.2.2012 podaný po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Odporkyňa nesúhlasila tiež s lehotou na plnenie, ktorú vzhľadom na svoje pomery považovala za krátku.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozhodnutie v odporkyňou napadnutej časti potvrdiť.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Vedľajší účastníci sa k odvolaniam nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a naopak odvolanie odporkyne dôvodné nie je ani čiastočne. Vo vyhovujúcej časti a vo výrokoch o trovách konania bol rozsudok vecne správny a bolo potrebné ho preto potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V časti zamietavého výroku o úroku z omeškania napadnutým odvolaním navrhovateľa bolo potrebné rozsudok zmeniť podľa § 220 O.s.p. Z dôvodu prehľadnosti formuloval krajský súd vo výroku tohto rozhodnutia uvedené rozhodnutia o odvolaniach účastníkov ako zmenu rozhodnutia. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Podľa obsahu odvolania uplatňuje navrhovateľ vo svojom odvolaní dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Ten je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

K nesprávnemu právnemu posúdeniu nároku na úrok z omeškania došlo zo strany okresného súdu v tom smere, že pri zistení omeškania odporkyne od 18.5.2009 nebol správne určený deň vzniku nároku na úrok z omeškania až na 1.8.2012. V súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ patrí úrok z omeškania za celé obdobie omeškania. Keďže navrhovateľ žiadal priznať úrok z omeškania až od 24.9.2009, kedy už omeškanie trvalo, bolo potrebné úrok z omeškania od tohto dátumu priznať. V tomto zmysle preto krajský súd rozhodnutie okresného súdu zmenil, pričom zmenil tiež výšku priznaného úroku z omeškania tak, aby zodpovedala zákonnej výške podľa Nar. 87/1995 Z.z. tak ako ju správne uplatnil navrhovateľ vo výške 9 % ročne.

Čo sa týka odvolania odporkyne, to je významné iba v otázke namietaného nedostatku zistenia odstúpenia od zmluvy a s tým súvisiaceho posúdenia námietky premlčania. Tým, že napadnutým rozhodnutím bola odporkyňa zaviazaná len na vrátenie poskytnutej istiny úveru, teda toho, čo od navrhovateľa dostala, je bezvýznamné posudzovanie prijateľnosti akýchkoľvek zmluvných podmienok, splátkového kalendára, či súladu s dobrými mravmi. To by prichádzalo do úvahy iba v prípade, pokiaľ by bola odporkyňa zaviazaná aj k plneniu nad rámec vrátenia poskytnutej istiny, na ktoré by zmluvné podmienky, splátkový kalendár, či dobré mravy mohli mať vplyv. Na prosté vrátenie poskytnutej istiny však uvedené okolnosti v zásade vplyv nemajú.

Tým, že odporkyňa namieta nedostatok zistenia odstúpenia od zmluvy, uplatňuje odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva vo všeobecnosti predovšetkým v nesprávnom postupe okresného súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že okresný súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Z vykonaných dôkazov však nevyplýva, že by navrhovateľ, či jeho právny predchodca v akomkoľvek podaní adresovanom odporkyňi vyjadril vôľu odstúpiť od zmluvy. Závery okresného súdu, ktoré odstúpenie od zmluvy nekonštatovali boli preto správne.

Nedostatok zistenia odstúpenia od úverovej zmluvy potom vylučoval aj posúdenie premlčania podľa § 107 OZ, ktorého nepoužitie odporkyňa namietala. Ani v posúdení námietky premlčania preto okresný súd nepochybil, keď návrh podaný dňa 29.2.2012 nepovažoval za podaný po uplynutí premlčacej doby. Do úvahy prichádzajúca všeobecná premlčacia doba 3 roky podľa ust. § 101 OZ totiž od splatnosti dlhu nespornej medzi účastníkmi a pripadajúcej na deň 18.5.2009, neuplynula.

Ako významnou otázkou odvolania odporkyne sa krajský súd zaoberal tiež lehotou na plnenie stanovenou na 3 mesiace po právoplatnosti rozhodnutia. Keďže bola odporkyňa zviazaná napadnutým rozsudkom len na vrátenie toho, čo od navrhovateľa dostala, mala si byť bez ohľadu na výsledok odvolacieho konania vedomá prinajmenšom morálnej povinnosti poskytnuté peniaze vrátiť. Pokiaľ by totiž aj bolo konštatované premlčanie uplatneného práva a na odvolanie odporkyne bol návrh v odvolacom konaní zamietnutý, stále by tu povinnosť odporkyne vrátiť poskytnuté peniaze ostala, nebola by iba vymáhateľná súdom (§ 100 ods. 1 posledná veta OZ). Vzhľadom na uvedené možno odporkyňi zohľadniť ako obdobie na zabezpečenie plnenia aj celý čas od rozhodnutia okresného súdu do právoplatnosti tohto rozhodnutia (cca jeden a pol roka), čo spolu s okresným súdom určenou lehotou na plnenie 3 mesiace, predstavuje dostatočný čas na zabezpečenie možnosti splniť priznané plnenie aj pri pomeroch odporkyne (dôchodok 502,60 eur, náklady bývania 150 eur zdieľané so zamestnaným synom, exekučné zrážky 106 eur). Odvolaniu odporkyne preto krajský súd nevyhovel ani čo do lehoty na plnenie.

Vzhľadom na uvedené rozhodol krajský súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Rozhodnutie okresného súdu o trovách konania založené na § 142 ods 2 O.s.p. zodpovedalo výsledku sporu.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi (ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože ju nežiadal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.